

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Aurea Rosa id e[st] pre||clarissima expositio sup[er]
eua[n]gelia to||tius anni**

Mazzolini, Silvestro

Hagenaw, M.dxvi.

VD16 M 1751

Casus. xxij.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70365](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70365)

nō cognoui negotiationē. Solu. Dicit
 scrius Tho. q. ista intelligunt de his q
 tibi ponit sine. Licetū igit est in aliqbo
 casu mercari.

Cōclusio Prima. Licet carū rē ven
 dere q̄ sit empra fm Archle. qm̄ emt in
 magna q̄ntitate. z vedit ad minutū. qz
 tales laborant discurredo: extigēdo: res
 videndo: scribēdo zc. Et dignū est ope
 rari mercede sua. xij. q. ij. Quicunqz
 z Luce. x.

Secūda. Et secūdo fm Petz de An
 cha. z sanctū Tho. si res mutet in se. vt
 equū factū formosior. Et tertio fm eodē
 dem: si mutet p̄ciū rōne tēporis. Et q̄r
 to fm eodēdem: si mutet p̄ciū ratiōe loci
 Et q̄neo fm sanctū Thom. ratiōe peri
 culi z laboris in transferendo vel faci
 endo fieri aliquid. sed hoc reductur ad
 predicta.

Tercia. Nō apparet clare fm Archi
 epi. q. sit iustū vt aliq̄s emat rem intēti
 one statim reuēdēdi rem minutatā i eo
 de loco z tēporē. Imo de Nider. vij. p̄ce
 pro. c. vl. q. talis esset a republica exter
 minandus. qz nocet vtriqz eoz q̄ vellēt
 economice cōmutare. Et vt mibi videt
 ista sunt vera de emēte tali intētiōne. se
 cus si quis emat vt rem als reuēdat tā
 q̄ retraglatōz: z statim occurrit sibi ad
 vendendū. Iste em̄ tam fecit partē sui
 laboris: ratiōne cuius dictum est q̄ li
 cet ei lucrari.

Quarta. Talis q̄ nō emt vt statim
 vendat: z tamē statim vendit: p̄t ven
 dere z emere iusto p̄cio: z tamē lucrari.
 quia iustum p̄cium non consistit in in
 diuisibilitate.

Quinta. Omnia p̄dicta intelligunt
 cōcurrentibz p̄dictōibz requisitis ad illas
 cōmutationes esse licitas: que. s. sunt vt
 vtraqz pars sit liba: nō coacta: z q̄ res
 sit veditibilis: z q̄ sint sine fraude i sub
 stācia vel q̄ntitate vt q̄ntitate rei: z q̄ cō
 mutantes habitu alr velint nulli intus
 ste nocere: z q̄ p̄cium rei sit equale: z q̄
 finis sit honestus quo ad mercato: tam
 cōmutatiōem.

Casus. xij.

Queritur. xxij. Suppo
 sito q̄ vsura sit p̄ctm: qre sit
 p̄ctm: Ad qd̄ respōdeo q̄ sit
 cut docet experientia z d̄t san
 ctus Tho. ij. q. lxxvij. z. lxx. q. vj
 ar. ij. Res sūt in duplici differētia. Nā
 qdā sūt q̄ suo vsu p̄cto totālī p̄sumunt
 vt nihil eoz remaneat i seip̄is: vt panis
 z vinū. vel q̄ ad vtēre: vt pecunia. Que
 dam hō nō p̄sumunt totālī: vt dom⁹ z
 equus. Et in p̄mis q̄dez cuiqz p̄cedit
 rei vsus: p̄cedit etiā rei substācia z in il
 lū trāstert d̄ntum rei: nō aut i alijs. Vbi
 ridīculū est dicere: accommoda mibi pas
 nē istū donec eo yrar. nō sic aut de equo
 Sicut igit p̄tz ex sc̄to Tho. ij. q. vbi s.
 vsura sumit generālī: z ē p̄ciū qd̄ soluit
 p̄ vsu rei: z specialī vt est p̄ctm. z sic vsu
 ra ē p̄ciū qd̄ soluit p̄ vsu rei q̄ vsu p̄cto
 ex toto p̄sumit. Et norant d̄: p̄ctm. qd̄
 sumit p̄ interesse dānti emergētis: vt qd̄
 gratis offerit: nō est vsura. qz nec p̄cium
 vsus. Et ad h̄ deducit diffinitio Ray.
 cui p̄cordat Innocē. extra eodē ca. gra
 ut. f. Usura est lux ex mutuo pacto de
 bitū vel eractuz. Nota ex mutuo p̄cto
 em̄ illud solū d̄i mutū qd̄ nō p̄t cōce
 di alteri ad vsuz sine trāstatiōe dominij
 qz fm etymologiaz vocabulū mutū d̄i
 ex meo tuū. qz. l. qd̄ ē m̄: n̄ sit tuū. trāstā
 to d̄nto. insti. q̄bz mo. re. cō. ob. s. mutū
 cū alijs p̄cor. Large tñ sumit aliq̄n mu
 tuū p̄ p̄cesso. z sic aliq̄n licz inde lucrari
 vt q̄ p̄cedit lib̄ vt equ⁹. Et ad idē rōnē
 diffinitio Bodoff. dicit. Est oē lux for
 ti accedēs intētiōe p̄cedere vel pacto. z
 itellige intētiōe p̄ncipali. Est igit vsu
 ra p̄ctm nō solū fm p̄hm: s̄ etiā fm sc̄l
 prurā vtriusqz testamēti: ita q̄ asserens
 p̄ciū p̄tinacitē ē heretic⁹: vt i. cle. ex gra
 ut. Et rō est fm sc̄m Tho. ij. q. vbi s.
 qz i his q̄ vsu p̄sumunt i q̄bz p̄sumit vsu
 ra: nō p̄t seorsuz p̄cedi vsus a re. s̄z cui
 cunqz p̄cedit vsus: p̄cedit substācia rei
 p̄ dominij. Igit si q̄s velle seorsuz vē
 dere vinū z vsu vini. aut vedit qd̄ nō
 est: aut idē vendit bis: z similit̄ mō intus
 sticiā cōmittit. qz vult tibi p̄ mutuo fieri
 rei. P̄t etiā dici q̄ rō hui⁹ est: qz vedit.

De quonibus impertinentibus

vsus rei aliene. i. rei: cui? dñum tam nō est penes vendētē. z redit i idēz cū pozi rōne. Sed cōtra videt q nō sit pctm qz dicit Deu. xxiij. Nō feneraberis fratri tuo: s. alieno. imo pmitit i pmtū: eiusdē. xx viij. Feneraberis gētibz multis: z ipe a ne. zc. Sol. Fenerari alieno nō fuit tu deis pcessum qst liceret: fm s. Tho. sed pmissum ad vitādū malū: ne. s. accipere vsuras a fratribz suis ppter auariciā: cui erāt dediti. Cū vō dicit: feneraberis zc. sumit fenerari p mutuo: qd ē signuz abūdātie q tu dicit pmittebat. Ultra alia argumēta habes. ij. vbi s. Conclutiones elice.

Prima. Usura nunq̄ fuit licita: sed est contra legē naturālē: moylatē: euāgē: licā z canonicā: z dicere oppositum est hereticum.

Secūda. Omne lucz accrescēs ex mutuo: interueniente pacto vel intentione pncipali: est vsura.

Tercia. Lucz accrescēs mutuo ex benivolētia grati dātis etiāsi influent in rēto secundaria: nō ē vsura.

Quarta. Lucz accrescēs ex vsura pncipali argētū mutuatū nō monetariū: nō ē vsura. nec silt si argētū sit monetariū: s. tñ signatū: ita. s. q. idē nūero sit restitū: qz tale argētū vsu nō psumit.

Quinta. Qui mutuat pacto vel pncipali intētoe vt qd tret ad suā apothecā ē vsurari? z tenet restituere nō illi cui mutauit fm Joā. de ligna. z Joā. calde. s. paupibz tātū qntū extimat ille cōkursus ad apothecā.

Sexta. Qui mutuat qnū vt re ciptat nouū: pncipali intētoe illā meli orationē: ē vsurari? fm Ray. Goffre. z Hosti. Sec? si facit ne suū pereat: z aliteri faciat grām.

Septima. Dñs mutuas rustico vt colat suā possessionē: est vsurari? si rōe mutui vult sibi de aliq̄ rñderi: nō aliter fm Bieg. de Art. z Lau. de ridol. qz redimit ius suū.

Octaua. Qui mutuat vt sibi remuuet cessante pacto: nō peccat fm aliq̄s

Casus xxij

Querit xxij. Vtrū vsurari? teneat restituere qēqd adq̄sit ex lucro vsurario?

Ad h rñdet s. Tho. ij. ij. q. lxxvij. z. ij. q. vii. art. ij. di. In his qz vsus ē psumptio: nō tenet hō nisi d eo qd accepit. qz fruct? hāz rep nō dependet ex eis: s. ex industria hūana: nisi dñs illi? res fuerit dānicatus. qz tenet z ei recōpēsare si qd amisit d bōis suis. Itē fm aliq̄s qz si iste tenet reddere lucz p cūte vsurarie: ille cui mutauerat posset recipere lucz ex sua pecunia. z sic vsura eēt pctm. Cū scō Tho. ē Rich. Pet? d pal. z Jo. an. z Jo. cal. z Ray. z Guil. z Pisa. Alij tñ aliq̄ tenet. Si aut sit res q vsu nō psumit: tenet ēē d fructibus fm oēs. qz fruct? sūt ipi? rei: z ipa res ē in dño spoliati. S. z videt q totū teneat restituere ēē i ill. Prio. Nā si radix sanā/ z ram. Ro. xi. g eadē rōe si radix ifecta/ z ram. S. z radix hui? luti fuit ifecta: qz vsura. g z oē adq̄situz ex ea. So. Nō ē silt d radice z pecunia illa. qz radice nō solū hz rōne māe vt pecunia q ē mā solū: s. etiā aliq̄lit cāe effectū ue inq̄ntū misirat nutrimentuz: fm scō Tho. Secdo. Nā i e. cū tu. extra d vsur? possessiones empre ex pecunia vsuraria mādāt vēdi: z pctā restitui. g eadē rōne z oē ex tali pecunia exq̄sitū. Sol. Non mādant possessiōes restitui. qz forte pl? valebāt qz vsur? extorte. s. ipa pctā: qz. s. possessiōes erāt qdē obligate spoliati: s. nō erāt sue: s. vsurarioz. Tertio. Nō habz vsurari? mā? ius in re empre ex pecunia vsuraria qz in ipa pecunia quā reddere tenet. g tenet reddere rē empre Sol. Imo pl? iuris habz in illa empre qz debet ei ppter pecuniā sicut ppter cām instrale. sed ppter suā industriā sicut ppter cām pncipale.

Coelūto Prima hec est. Qui p vsurā aliq̄d lucratur? ē: cui? vsus ē ipa psumptio: nō tenet de fructibus.

Secda. Sec? si sit res cui? vsus sit vt stinctus a re.

Tercia. Tenet tñ vsurari? spoliato d oī interesse dānt emergētis: qēqd sit de dño lucrū cessantis

T v